Kahánek - Brontosauři

```
           Dmi
1. Obrysy domů ztrácí stín, po loukách bloudí mlhy dým
                                    C          F
   a z černých krovů větví hvězdy chtěj' jít k nám,
              A                              Bb
   tak ještě pod zadek si dát pár dek, co v noci budou hřát,
      Gmi                          A                        Dmi
   a za ruku tu svou, bez níž by stejskalo se, až začnete hrát.
2. Podivná vůně z blízkejch chat, dřevo je krása, co máš rád,
   když smůla z ulomených větví zdobí kmen,
   do láhve z limonády dát něco, co zmírní žízeň, hlad,
   a za ruku tu svou, bez níž by stejskalo se, až začnete hrát.
    Dmi
R: Písnička je lék, člověk by povstat chtěl a smeknout,
   když doba na kahánku pláče smutek má,
               Gmi                          Dmi
   čistá jak studánka, když zní, nocí když rozhněvaně hřmí,
            A                               Dmi
   a vůbec nejhezčí je, když smíchem zazvoní.
3. Naposled podívat se jsou mámy, zda děti ještě spěj',
   ještě se marně ladí, však taky ne moc,
   a pak už cosi uvnitř rozplyne se, jen oči hledaj' dál,
   tam v ohni kdesi uprostřed je všechno, co sis odjakživa přál.
R: Dmi C F A Bb Gmi A Dmi
R:
```